

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Sepem dissipare quàm sit malum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

verò ad ingentem magnitudinem draco peruenisset, in solitudinem à Civibus est dimissus. Post cùm puer adolescens factus reuersus à spectaculo quodam cum aliquibus aequalibus in latrones incidisset, & clamorem extulisset, ecce draco præsto est, & alios in fugam vertit, alios interimit, ipsum verò saluum conservat.

Nonnè hos coluber momordit, cùm iuuenem hunc, tamquam sepem dissipare vellent? Quatuoris & aliis est, coluber tor^u nosus, qui in Paradiso primos parentes momordit, de quo scriptū est: *Non est caput nequius super caput colubri*, qui mordet Dei legem, tamquam sepem, dissipantes, nec damnum dumtaxat damno, sed utique longè grauius damnum reponit. Quanta enim cumque sit iniuria alteri illata, numquam tamen tantum est malum, quantum sustinet is, qui iniuriā infert. Ille in pecunijs, famā, in corpore aliquid patitur; at iniuriosus mordetur à sue conscientia verme, & à peccato de quo dicitur: *Quasi à facie colubrī fugit peccata*. Et, si vel modica iniuria, si sepis laceratio sine pena non abit; quid ei fieri, qui nomen, qui famam alterius lacerat? Qui dissipat sepem, ait, mordebit eum coluber. Audi, quid sanctissimæ Ecclesiæ 10. 8) feminæ acciderit, ob sepem quam parcissimè dissipatam, sepem aperuit, & sibi templum, per angelos aperiri solitum, clausit. Raderi verba, & venatoribus alijsque sepium dissipatoribus diligenter considerandam historiam accipe. Kunigundis, seu Cunissa Matth. Reginobligissimo dynasta Conrado Comite Oeningensi, ad lacum Acronianum, der. in Bauzepote Othonis Magni Imperatoris ex filia Richalita, orisunda Friderico II. Andecensi regulo, Arbonis filio, Friderici I. Comitis And. nepote B. Rathoniæ seu Rassonis pronepti nupta, post mariti in peregrinatione Hierosolymitana defuncti mortem, & dotem suam, & quidquid opum possedit Christo consecravit, modicâ sibi ad vitam triuendam portione renta. Imperante namque Henrico S. Imperatore Cœnobium nobile Canonicis, qui D. Augustini leges sequuntur, ad D. Stephani cultum & venerationem in agro Diesensis oppidi, à quo Cœnobium nomen accepit, condidit, ibidemq; vitam sanctissimè traduxit. Modicam quippe cellam in D. Stephani ade, qua occidentem spectat, paululum a paucimē sub testudine elatam posuit, ubi sub rem diuinam condita Deo precibus votusq; litauit. Ceterū haud procul inde supra saltum in castrō ad Villegium VVengianiano morabatur, unde sub nocturnas religio-

forum preces unâ duxerat ancillâ comitata descendebat ad D. Stephani templum, cuius valua per calestes ianitores reduxit vestium repagulis, sibi semper patere animaduertit, nisi quod semel duxerat clausu senserit, cùm in descensu per agros & campos, ut imbrizum de calo cadentium aqua iter cæno & lido impeditum facilius expediret, sedem è proximâ pauperie villani sepe extraxit, quo corpus ne fallentibus vestigis in canum prolaberetur, sustineret. Tum verò mirata quid esset, quamobrè sibi præclensa ad sacra ianna esset, qua alias semper sponte patnisset, alia quid ab se haud dubie offensum, quo aditum prohiberet, cumq; in seali-
sins descendisset, & omnes animi latebras perscrutaretur, si quid depre-
benderet, quo numinis clementiam ab se auertisset, nihil tamen (tanta
vivebat mulier innocentia) posset reperiire, quo deliquisset, tandem an-
cilla, vide, inquit, domina, ne consulso palo soluta & aperta abs tescis
aliena series tibi portam templi præcluserit. Et hoc ipsum erat, quod à
sacrario, innocentem alioquin, matronam prohibebat, nam simul palus
suo loco restitutus est, & apertum sepius internullum expletum, illa ad
templum & cellam suam in templo sitam, referatis iterum diuinis
valuarum clausis, liberum aditum inuenit.

IX.

Psal. 136. 8.

Olefz 12. 14.

Psal. 9. 17.

Prou. 22. 8.

Psal. 7. 17.

Abdiz v. 15.

Quod per dictas similitudines expressum est, id etiam sine si-
militudine alijs sententijs passim significauit Scriptura. Et qui-
dem à Deo esse talionē indicat David: Beatus, qui retribuet tibi re-
tributionem tuam, quanto retribuisti nobis: & Oseas: Opprobrium eius
restituer ei Dominus. Ita quasi mutuum domino suo restituendum
opprobrium reputatur. Eodem spectat illud: In operibus manuum
suarum comprehenditur peccator, qui etsi virga Dei est, qua cali-
gantur rei, si tamen plus fecit, quam jubetur, & fas est, & facit,
quantum permittitur, tandem & ipse, tamquam virga in ignem
mittitur. Hinc legimus: Virgâ ira sua consummabitur. Iraeat, &
tamquam virga puniet, sed & ipse puniens punietur. Quia con-
uertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipsius iniquitas eius de-
scendet. Quod etiam Abdias minitans ait: Retributionem tuam con-
uertes in caput tuum. Quibus in locis etsi consueta phrasis sacra
linguae ingens supplicij genus exprimatur, cùm dicitur, pœnam
in alicuius caput conuerti, eò quod caput præcipuum sit in cor-
pore; tamen etiam innuitur, mala in anthorem, atque in princi-
pium sum reuerti, ut cùm Propertius quoque dicit:

Fluminis